

Wspomnienie

Prof. dr hab. n. med. Jerzy Alkiewicz (1938-2005)

Pneumonol. Alergol. Pol. 2005, 74, 207-208

Dnia 15 lipca 2005 r. zmarł po długiej i ciężkiej chorobie Prof. dr hab. med. Jerzy Alkiewicz – wybitny uczyony, nauczyciel i wychowawca, doświadczony i oddany chorym lekarz, zasłużony dla środowiska organizator, szlachetny Człowiek. Swoją wielokierunkową działalnością, zaangażowaniem, pracowitym życiem przyczynił się do rozwoju nauki polskiej, poprawy opieki medycznej nad chorymi dziećmi, podniesienia poziomu edukacji lekarzy, studentów i pielęgniarek. Stworzył polską szkołę aerzoloterapii, był krajowym ekspertem w tej dziedzinie, a także w dziedzinie chorób płuc i alergologii.

Prof. Jerzy Alkiewicz urodził się 3 maja 1938 r. Był synem Profesora Jana Alkiewicza, lekarza medycyny, światowej sławy dermatologa i mikologa oraz Barbary Kolszewskiej. Okres wojny i okupacji spędził w Warszawie, Łowiczu, Mogilnie. Po wojnie kolejne stopnie wykształcenia zdobywał w Poznaniu. W 1951 r. ukończył szkołę podstawową, w 1956 r. zdał maturę, a dyplom lekarza medycyny otrzymał w 1963 r. Był absolwentem Wydziału Lekarskiego Akademii Medycznej w Poznaniu.

Pracę lekarza rozpoczął na stanowisku wolontariusza, a następnie pracował jako asystent, adiunkt, w końcu ordynator i kierownik kliniki. W tym czasie poszerzał swoją wiedzę zdobywając kolejno specjalizacje z pediatrii, chorób płuc i alergologii. Równolegle rozwijał swój warsztat naukowy.

Główny kierunek zainteresowań Pana Profesora stanowiła aerzoloterapia. W tej dziedzinie był największym autorytetem w kraju. Był także uznanym i cenionym znawcą tej problematyki w skali międzynarodowej. Zajmował się oceną właściwości fizykochemicznych i aktywności biologicznej *in vitro* i *in vivo* leków stosowanych wziewnie. Był twórcą oryginalnych receptur złożonych leków inhalacyjnych. Określał ich skuteczność i bezpieczeństwa (aktywność przeciwbakteryjna, wpływ na surfaktant płucny). Weryfikował przydatność różnych technik i aparatury inhalacyjnej. Wiedzą i doświadczeniem opartym na wynikach własnych badań i obserwacji dzielił się z lekarzami prakty-

kami z całego kraju. Zainteresowania leczeniem inhalacyjnym były nierozdzielnie związane z inną pasją Pana Profesora, a mianowicie fitoterapią. Wiele opracowanych składów leczniczych opartych było na aktywnych farmakologicznie substancjach pochodzenia naturalnego. Uwieńczeniem wieloletnich badań były rozprawa doktorska i habilitacyjna. Rozprawę doktorską: *Badania nad morfologią, topografią i częstością występowania drożdżaków Candida albicans w migdałkach podniebiennych i gardłowych u dzieci* obronił w 1972 r. W 1990 r. uzyskał stopień naukowy doktora habilitowanego na podstawie rozprawy: *Inhalacyjna postać koncentratu z Allium sativum w eliminacji Candida albicans u dzieci z chorobami układu oddechowego*.

Profesor J. Alkiewicz był także wybitnym specjalistą w dziedzinie pediatrii, pulmonologii i alergologii. Dowodem uznania ogromnej wiedzy i doświadczenia były zaproszenia do pracy w zespołach ekspertów powoływanych dla celów opracowania standardów postępowania. Był także członkiem Rad Naukowych wiodących w kraju placówek, przede wszystkim Instytutu Gruźlicy i Chorób Płuc, a także Instytutu Roślin i Przetworów Zielarskich.

Bogaty i różnorodny dorobek naukowy Prof. Alkiewicz obejmuje 402 pozycje, w tym 166 prace oryginalne, 77 prace poglądowe 111 doniesienia zjazdowe. Prof. Alkiewicz był autorem 10 monografii oraz redaktorem i współautorem 11 podręczników i skryptów. Był także twórcą i redaktorem naczelnym kwartalnika *Postępy Aerzoloterapii*, jedyne go czasopisma poświęconego leczeniu inhalacyjnemu oraz członkiem Komitetów Naukowych takich czasopism medycznych jak: *Postępy Fitoterapii*, *Herba Polonica*, *Acta Pneumonologica et Allergologica Pediatrica*.

Prof. Alkiewicz był cenionym w kraju wykładowcą, o nieprzeciętnych umiejętnościach przekazywania wiedzy. Jego atrakcyjne, interesujące wykłady cieszyły się ogromnym powodzeniem. Był gościem wszystkich znaczących konferencji i sympozjów naukowo-szkoleniowych. Prof. Alkiewicz był także organizatorem sympozjów naukowo-szkoleniowych i spotkań edukacyjnych

w regionie Wielkopolski. Wśród nich największą rangę miało ogólnopolskie Sympozjum Aerozole w Medycynie. Ponadto pod patronatem Profesora odbywały się cykliczne konferencje Pneumonologica i Alergologica oraz Warsztaty Pulmonologiczne.

Jako nauczyciel akademicki zabiegał o wysoki poziom wykształcenia studentów i lekarzy. Dbał o praktyczne aspekty nauczania i uczestniczył we wszystkich jego formach. Jego osiągnięcia na polu dydaktyki były doceniane przez studentów i władze Akademii Medycznej, czego dowodem były przyznane kilkakrotnie nagrody dydaktyczne. Przygotował skrypt dla studentów Aerozoloterapia i rehabilitacja układu oddechowego u dzieci, a dla lekarzy jedyny dotąd w Polsce podręcznik na temat leczenia inhalacyjnego: Leczenie inhalacyjne i rehabilitacja układu oddechowego. Stworzył możliwość rozwijania zainteresowań praktycznych i naukowych poza murami Uczelni w ramach Studenckich Obozów Naukowych. Przez 30 lat organizował i kierował obozami w Trzciance, Kołobrzegu i Wrzosowie. Dla wielu młodych było to pierwsze źródło inspiracji naukowych, wielu z nich kontynuuje pracę w klinikach pediatrycznych Akademii Medycznej.

Był promotorem 5 rozpraw doktorskich i opiekunem 1 habilitacji, recenzentem 15 rozpraw doktorskich i 4 habilitacji. Kierował specjalizacjami 14 lekarzy w zakresie pediatrii na I stopień, 10 lekarzy w zakresie pediatrii na II stopień, 8 lekarzy pulmonologów i 3 alergologów.

Szerokie zainteresowania problematyką pulmonologiczną i alergologiczną znalazły odzwierciedlenie w aktywnym uczestnictwie w wielu towarzystwach naukowych, w których pełnił znaczące funkcje. Prof. J. Alkiewicz był przewodniczącym Polskiej Grupy Roboczej Międzynarodowego Towarzystwa „Aerozole w Medycynie”, członkiem Zarządu Europejskiego Międzynarodowego Towarzystwa „Aerozole w Medycynie”, Przewodniczącym Sekcji Aerozoli Polskiego Towarzystwa Ftyzjopneumonologicznego i Polskiego Towarzystwa Pediatrycznego, przewodniczącym Sekcji Pulmonologicznej i członkiem Zarządu Oddziału Polskiego Towarzystwa Pediatrycznego, członkiem

Zarządu Głównego i przewodniczącym Oddziału Polskiego Towarzystwa Alergologicznego, przewodniczącym Sekcji Fitoterapii Polskiego Towarzystwa Lekarskiego.

Dla chorych Prof. Alkiewicz był doświadczonym kompetentnym lekarzem i serdecznym doradcą. Miał dar nawiązywania kontaktu z chorymi dziećmi i ich rodzicami lub opiekunami. Był wyrozumiały, ale i konsekwentny.

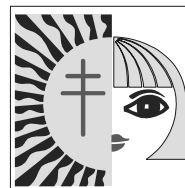
Prof. J. Alkiewicz łączył aktywne życie naukowe, nauczyciela i lekarza z działalnością organizacyjną. W latach 1994 – 1999, przez 2 kadencje sprawował funkcję Prodziekana Wydziału Lekarskiego, w latach 2000-2003 był członkiem Senatu AM, a od 2000 r. - zastępcą przewodniczącego Senackiej Komisji ds. Finansów. Był Kierownikiem III Katedry Pediatrii. Stworzył i do śmierci kierował Kliniką Pneumonologii Dziecięcej (następnie Kliniką Pneumonologii, Alergologii Dziecięcej i Immunologii Klinicznej). W jej ramach zorganizował i kierował Pracownią Aerozoloterapii i Badań Czynnościowych. Utworzył także Szpital Dniennego Pobytu. W ramach nadzoru specjalistycznego był konsultantem wojewódzkim w dziedzinie pediatrii. Pełnił funkcję Dyrektora Państwowego Szpitala Klinicznego nr 5 w Poznaniu w latach 1973-1986. Kierował Ośrodkiem Naukowo-Badawczym Chorób Układu Oddechowego w Uzdrawisku Kołobrzeg.

Działalność zawodowa Prof. J. Alkiewicz była doceniana przez władze Uczelni i władze Państwowe. Uznanie jakim się cieszył znalazło odzwierciedlenie w licznych nagrodach i wyróżnieniach. Prof. J. Alkiewicz otrzymał Medal Komisji Edukacji Narodowej, Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Złoty Krzyż Zasługi, Odznakę Honorową Miasta Poznania, Odznakę Honorową za Zasługi w rozwoju województwa poznańskiego, wielokrotnie Nagrody Ministra Zdrowia, rektorskie, nagroda im. W. Biegańskiego II stopnia „Za szczególne osiągnięcia w pracy dydaktycznej w Akademii Medycznej”. Również nagrodzona została działalność Pana Profesora w Studenckim Ruchu Naukowym.

Śmierć Pana Prof. J. Alkiewicz jest dla całego środowiska bolesną stratą. W zmarłym straciliśmy Uczzonego, Nauczyciela, Lekarza i Przyjaciela.

Cześć Jego Pamięci!

Anna Bręborowicz

W XX rocznicę śmierci Profesora Jana Rudnika

**XVIII Polsko-Słowackie Sympozjum Pneumonologii i Alergologii Dziecięcej
im. V. Vojteka i J. Rudnika**

XVII Spotkanie Polskiej Grupy EUROPEAN RESPIRATORY SOCIETY

**EUROPEAN RESPIRATORY SCHOOL SEMINAR
„Respiratory and cardiovascular diseases – related issues in the clinical
practice”**

ZAKOPANE, 9 – 12 MARCA 2006

**współfinansowane przez Unię Europejską z Programu INTERREG III oraz Budżetu
Państwa w ramach Mikroprojektu Euroregion Tatry**

Tematy wiodące

- Astma oskrzelowa
- POChP
- Choroby śródmiąższowe płuc
- Alergia i immunologia
- Nowotwory płuc (także u dzieci)
- Fizjopatologia układu oddychania

Spotkanie odbędzie się w hotelu „Nosalowy Dwór” w Zakopanem. Koszt jednej doby hotelowej (ze śniadaniem) w pokoju dwu- lub trzyosobowym wynosi 100,00 PLN dla uczestników Spotkania i osób towarzyszących. Ponadto organizatorzy zapewniają nieodpłatnie codzienny program socjalny. Pragniemy podkreślić, że nie będzie opłaty wpisowej z uwagi na wsparcie pozyskane z Funduszy Europejskich.

Wpłaty za noclegi należy dokonać do dnia **15.01.2006 roku** na podany poniżej numer konta z dopiskiem „**ZAKOPANE**” i podaniem imienia i nazwiska uczestnika:

PKO BP S.A. Oddział Rabka-Zdrój
97102034660000980200039727

Zgłoszenia razem ze streszczeniami prosimy przysyłać na adres Komitetu Organizacyjnego do dnia **15.01.2006 roku** na adres Delegata Narodowego ERS: immuno@igichp.edu.pl z kopią dla: kszarawarska@zpigichp.edu.pl. Formularz zgłoszenia jest dostępny pod w/w adresami.

Serdecznie zapraszamy.

Współprzewodnicząca
Komitetu Naukowo-Organizacyjnego
Dr hab n. med. Joanna Chorostowska-Wynimko

Współprzewodniczący
Komitetu Naukowo-Organizacyjnego
Dr med. Joachim Buchwald

POLSKO-UKRAIŃSKA GRUPA ROBOCZA
PATOLOGII ODDYCHANIA
powołana na XXVIII ZJEŹDZIE
POLSKIEGO TOWARZYSTWA CHORÓB PŁUC
ŁÓDŹ, 22-25 WRZEŚNIA 2004.

IMRESJE Z PODRÓŻY DO KIJOWA NA II KONFERENCJĘ NAUKOWĄ ZORGANIZOWANĄ PRZEZ POLSKO-UKRAIŃSKĄ GRUPĘ ROBOCZĄ PTFP

W dniach 6 – 9 października 2005 odbyła się w Kijowie II Konferencja (pierwsza na Ukrainie) polsko-ukraińskiej grupy roboczej patofizjologii oddychania, ukonstytuowanej i zatwierdzonej na walnym zebraniu Polskiego Towarzystwa Ftyzjopneumonologicznego na XXVIII Zjeździe w Łodzi 2004 r.

Ważność zorganizowania Polsko-Ukraińskiej Konferencji Naukowej podkreślił ambasador Rzeczypospolitej Polski Pan Jacek Kluczkowski, który uczestniczył w otwarciu sympozjum.

Organizatorem tegorocznej konferencji był cieszący się znakomitą renomą na Ukrainie, jak i poza jej granicami, istniejący od prawie stu lat Instytut Fizjologii im. Bogomoltza należący do Ukraińskiej Akademii Nauk w Kijowie (dyrektor prof. S. Kostiyuk). Prace organizacyjne z ramienia Instytutu zostały głównie podjęte przez p. prof. T. Serebrovską, prof. Irynę Mankovską, jak i p. doktor Eugenię Kolesnikova. Drugą instytucją naukową współuczestniczącą w organizacji konferencji był Instytut Gerontologii Ukraińskiej Akademii Nauk (dyrektor prof. O. Korkusko oraz prof. W. Szaciło). Jako trzecią wymienić należy Instytut Gruźlicy i Chorób Płuc w Kijowie (dyrektor prof. J. Feszczenko oraz jego zastępca prof. L. Jaszina).

Ze strony polskiej w organizacji tej ważnej imprezy przede wszystkim uczestniczyło Polskie Towarzystwo Ftyzjopneumonologiczne, i to zarówno Zarząd Oddziału Warszawsko-Otwockiego pod kierownictwem przewodniczącego Dr med. TM Zielonki, jak i Zarząd Główny Towarzystwa (Przewodniczący prof. Jerzy Kozielski). Znaczący udział w organizacji konferencji wniósł także Instytut Gruźlicy i Chorób Płuc w Warszawie (dyrektor prof. K. Roszkowski, prof. J. Kowalski, prof. E. Wiatr, prof. Z. Zwolska, jak i doc. J. Chorostowska-Wynimko), a poza tym Centrum Zdrowia Dziecka w Warszawie (doc. P. Gutkowski).

Dużą pomocą w nadaniu Konferencji statusu Szkoły Europejskiego Towarzystwa Oddychania (European Respiratory Society School Symposium) zawdzięczamy staraniom polskiego delegata narodowego tego towarzystwa doc. J. Chorostowskiej-Wynimko oraz ukraińskiego delegata ERS prof. J. Feszczenki.

Organizacja Konferencji, to jest przygotowanie programu naukowego, tłumaczenie tekstów i ich przygotowanie do druku w postaci suplementu w *Żurnalu Pneumonologii Ukraińskiej* spoczywała na barkach pani prof. T. Serebrovskiej (Kijów) i prof. J. Kowalskiego (Warszawa).

Przygotowanie materiałów zjazdowych i pokrycie kosztów druku zawdzięczamy dyrektorowi Instytutu Gruźlicy i Chorób Płuc w Kijowie prof. J. Feszczence.

Głównym celem konferencji była chęć nawiązania osobistych kontaktów i wymiana doświadczeń z kolegami z Ukrainy. Ze względu na edukacyjny charakter spotkania wiele referatów z Polski miało formę wykładów „state of the art”. Celem naszym była promocja teoretycznych, jak i klinicznych osiągnięć pneumonologii polskiej. Istotnym motywem było także zaproszenie kolegów ukraińskich do stałej współpracy, zarówno w sensie proponowanego ustawicznego kształcenia podyplomowego zgodnie z programem przyjętym przez szkołę ERS, jak i rozpoznanie warunków uruchomienia w przyszłości wspólnych prac badawczych.

Łącznie strona polska zaprezentowała 8 doniesień i 3 plakaty, natomiast koledzy z Ukrainy przygotowali 11 doniesień oraz 4 plakaty zresztą wykorzystujące wyniki badań wykonanych w Polsce. Oryginalne wyniki badań częściej były przedmiotem doniesień kolegów z Ukrainy. Spośród nich na uwagę zasługują ciekawe prezentacje z Instytutu Fizjologii omawiające wyniki krótkotrwałych wsta-

wiek hipoksycznych wywołanych oddychaniem ubogotlenową mieszaniną gazową u osób zdrowych i chorych (Serebrowska); badania wpływu stanów hipoksycznych w różnych grupach wiekowych (Szaciło); obserwacje zmian struktur anatomicznych płuc w odpowiedzi na wysiłek fizyczny, jak i na wstawki hipoksyczne stosowane oddzielnie bądź łącznie (Mańkowska). Prof. Berezowski omówił własne obserwacje leczenia chorych na POChP ze współistnieniem obturacyjnego bezdechu sennego za pomocą obniżenia ciśnienia atmosferycznego w warunkach naturalnych w górach lub za pomocą techniki instrumentalnej (tj. komory niskociśnieniowej).

Wykłady z Instytutu Gruźlicy i Chorób Płuc z Kijowa miały charakter kliniczny i dotyczyły metod rozpoznania i leczenia POChP (prof. J. Feszczenko), leczenia stanów astmatycznych (prof. L. Jaszyna) jak i sytuacji epidemiologicznej i kliniki gruźlicy płuc na Ukrainie (prof. J. Feszczenko). Pani Dr G. Sidun przedstawiła wstępne wyniki badania aktywności mięśni wdechowych, za pomocą maksymalnego ciśnienia wdechowego, w grupie chorych na POChP bez lub ze współistnieniem bezdechu sennego.

Z Kliniki Chorób Płuc w Tarnopolu Prof. L. Hryszczuk przedstawił własny materiał dotyczący młodych chorych na czynną gruźlicę płuc ze współistnieniem osteoporozy.

Z Instytutu Gruźlicy i Chorób Płuc w Warszawie przedstawiono kilka referatów poglądowych. Wskazania do badania mechaniki oddychania za pomocą techniki spirometrycznej jak i za pomocą pletyzmografii całego ciała omówił prof. J. Kowalski, badania czynności płuc u noworodków i małych dzieci – doc. P. Gutkowski, a zbiorcze epidemiologiczne wyniki badań dotyczące chorób układu oddechowego na świecie ze szczególnym uwzględnieniem Polski i Ukrainy – dr med. TM. Zielonka. Zasady kortykoterapii wg standardów międzynarodowych uzupełnione wynikami własnymi u chorych na POChP przedstawił prof. J. Kozielski. Nowoczesne mikrobiologiczne metody rozpoznawania gruźlicy w praktyce klinicznej zreferowała prof. Z. Zwolska. Z dużym zainteresowaniem przyjęto dwa wykłady dotyczące chorób śródmiąższowych płuc: immunologiczne podstawy patogenezy omówiła doc. J. Chorostowska. Natomiast prof. E. Wiatr przedyskutowała metody rozpoznawania i różnicowania różnych postaci tych chorób. W ostatnim wykładzie konferencji inż. A. Dymek przedstawił różne metody i rozwiązania sprzętowe do wykonywania spirometrii, badań rinomanometrycznych, pomiarów oporów oddechowych, jak i pletyzmografii całego ciała.

Wykłady i doniesienia były prezentowane w językach ojczystych (polskim i ukraińskim). Zapewniono symultaniczne tłumaczenie na polski lub rosyjski. Chociaż dyskusji z powodu braku czasu po każdej sesji było niewiele, to liczne przeprowadzone rozmowy z wykładowcami w przerwach świadczą o wielkim zainteresowaniu słuchaczy prezentowaną tematyką.

Ważnym uzupełnieniem wykładów była wystawa sprzętu medycznego stosowanego do diagnostyki i leczenia chorób układu oddechowego (proponowane przez prof. Berezowskiego z Kijowa komory niskociśnieniowe, jak i sprzęt do badania mechaniki oddychania firmy MES z Krakowa). Wydaje się, że jednoczesna promocja sprzętu lekarskiego, produkowanego i często stosowanego w obu krajach była cennym uzupełnieniem konferencji.

Po długim dniu wykładów i doniesień zostaliśmy zaproszeni na uroczystą kolację do sali reprezentacyjnej w Hotelu Kijów. W liczbie około 40 uczestników zajęliśmy miejsca przy jednym stole ustawionym w formie dużego czworoboku. Szczególnie miłe w trakcie biesiady były tradycyjne ukraińskie toasty, do których proszeni byli kolejno wszyscy uczestnicy z Polski, także wielu kolegów ukraińskich.

Z obu stron wielokrotnie wysuwano potrzebę ożywienia naukowych i zawodowych kontaktów obu środowisk lekarskich.

Business Meeting: Do najważniejszych spraw omawianych na posiedzeniu organizacyjnym zaliczyć należy przede wszystkim ustalenia dotyczące przyszłej współpracy w ramach polsko-ukraińskiej grupy roboczej.

W obecności przewodniczącego Zarządu Głównego prof. J. Kozielskiego postanowiono zorganizować w 2006 r. w ramach programu XXIX Zjazdu PTFP w Opolu III Konferencję Polsko-Ukraińską. Za temat główny konferencji przyjęto „Czynność płuc w zależności od wieku” oraz tematy wolne. Nadesłane doniesienia mogłyby być prezentowane w ramach tematów głównych lub też w ramach sesji polsko-ukraińskiej.

W 2007 r. postanowiono zorganizować IV konferencję polsko-ukraińską w Doniecku. Organizatorem konferencji będzie prof. Igor Zinkowicz z Doniecka. Podkreślono konieczność kontynuowania wymiany młodych lekarzy specjalistów chorób płuc.

Z naciskiem pragniemy podkreślić przygotowanie przez kolegów ukraińskich bogatego programu kulturalnego i towarzyskiego. Na szczególną uwagę zasługuje zapewnienie delegacji polskiej możliwo-

ści zwiedzenia ważnych historycznie i wspaniałych kulturowo sakralnych zabytków Kijowa. Szczególnie miła była obecność pani Galiny Marczuk władającej biegle językiem angielskim, która potrafiła nam nie tylko pokazać, ale przede wszystkim pomóc zrozumieć wyjątkowo tragiczne wydarzenia historyczne miasta i jego mieszkańców. W ostatni wieczór naszego pobytu zostaliśmy zaproszeni przez gospodarzy na wieczór baletowy do Opery Kijowskiej.

Plan zwiedzania obejmował wizytę w Ławrze Peczerskiej, skąd Jarosław Mądry przeniósł chrześcijaństwo do Moskwy i gdzie w 1632 r. założono pierwszą uczelnię Akademię Kijowsko-Mohylewską.

W ostatnim dniu pobytu udaliśmy się na mszę katolicką celebrowaną przez księdza Michała Gronkiewicza w polskim kościele katedralnym pod wezwaniem św. Aleksandra. Niezwykłość chwili podkreślała świadomość, że przed laty dziadek jednej z naszych koleżanek był chrzczony w tym właśnie kościele. Z dawnej tablicy informacyjnej przechowanej w bocznej nawie kościoła wynika, że w okresie władzy radzieckiej kościół pełnił funkcję planetarium i stanowił muzeum ateizmu. Opoдал katedry oglądaliśmy pomnik chrztu Rusi Kijowskiej dokonany w 988 r. przez mnichów chrześcijańskich przybyłych z Bizancjum.

Po powrocie do kraju pragniemy w imieniu wszystkich uczestników polskich serdecznie podziękować kolegom ukraińskim za znakomite

zorganizowanie sympozjum i udostępnienie nam dóbr kulturowych. Jednocześnie na ręce przewodniczącego Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Ftyzjopneumonologicznego prof. Jerzego Kozielskiego kierujemy serdeczne podziękowania za poparcie naszych starań i powołanie Polsko-Ukraińskiej Grupy Roboczej. Dopiero ta struktura organizacyjna dysponowała odpowiednią siłą przebicia i złamania inercji utrudniającej uruchomienie naukowych i koleżeńskich kontaktów i współpracy między partnerami obu społeczności lekarskich. Potrzeba uruchomienia stałej współpracy polsko-ukraińskiej, została też wyraźnie wyartykułowane przez Zarząd Główny Europejskiego Towarzystwa Oddychania (European Respiratory Society), które zapewniło środki finansowe dla części polskich delegatów i wyraziło gorące poparcie dla naszych starań.

Jesteśmy zdania, że nadszedł czas, aby kolegom ukraińskim wyrazić to samo zainteresowanie i konieczną pomoc, jakie nasze pokolenie polskiego środowiska lekarskiego odbierało od wielu ognisk lekarskich Europy zachodniej w latach politycznej izolacji, a zwłaszcza w okresie stanu wojennego w Polsce. Kilkuletnia współpraca z kolegami z Ukrainy uwidacznia wśród nich duże pragnienie i determinację w odbudowie sąsiedzkich kontaktów z Polską oraz odnalezienie swego miejsca w rodzinie niezależnych i wolnych krajów europejskich.

W imieniu Polsko-Ukraińskiej Grupy Roboczej Polskiego Towarzystwa Ftyzjopneumonologicznego

*Profesor Janusz Kowalski
Docent Piotr Gutkowski*